VERANDER JE LEVEN, VERANDER DE WERELD OM JE HEEN

actief

24e jaargang – nummer 4

DE OOGGETUIGE
Toen alles anders werd

De parelduiker

Gloednieuwe schoenen
Een goede les

actief

Actief april 2023

Verander je leven - verander de wereld om je heen

24e jaargang – nummer 4

Copyright © 2023 Actief - alle rechten voorbehouden.

De Bijbelcitaten zijn afkomstig uit de Basis Bijbel © 2013, tenzij anders wordt vermeld.

Redactie Ronan Keane
Vertaling door Maria Stenger

Drie schokkende dagen

Als we aan de dagen tussen de Passie en Pasen denken, gaan onze gedachten meestal uit naar de discipelen van Jezus, die plotseling hun leraar waren kwijtgeraakt, hun beste vriend en de man die naar zij geloofden door God was gezonden om hun volk te bevrijden. Ze moeten zo ontmoedigd zijn geweest, zo angstig en verward. Maar hoe ervoer Satan die periode eigenlijk? Heb je daar weleens bij stilgestaan?

Nadat Jezus aan het kruis gestorven was, werd de zon verduisterd door zware wolken, de aarde schudde heftig, gebouwen stortten in, het voorhang in de tempel scheurde doormidden en er verschenen geesten in de stad. Het moet een dag vol angst en hopeloze gevoelens geweest zijn, ook voor mensen die niets van de kruisiging afwisten. Maar ik kan me zo voorstellen dat Satan wellicht in zijn vuistje gelachen zal hebben. De Zoon van God kon geen kant meer uit! Geen gepraat meer over redding. Licht der wereld… vergeet het maar. Toen het lichaam van Jezus in de graftombe werd gelegd rolden ze een zware steen voor de ingang en er werden wachten voor gezet. De duivel lachte zich waarschijnlijk een aap. Hij had gewonnen; althans, dat dacht hij. Maar zijn overwinning was maar van korte duur.

Er staat in de Bijbel: “Zijn lichaam werd gedood, maar zijn geest werd levend gemaakt. Zo ging Hij het goede nieuws vertellen aan de geesten die in het dodenrijk in de gevangenis zaten.”[1] Jezus daalde af naar het dodenrijk om redding te brengen aan de zielen die daar gevangen zaten. Dat was Satans domein; hoe zou hij de boodschap die Jezus kwam brengen niet gehoord hebben? De boodschap dat Zijn dood aan het kruis al die tijd Gods bedoeling was geweest, dat Hij juist omdat Hij gestorven was en de dood overwonnen had, nu in staat was redding en eeuwig leven te bieden aan iedereen die in Hem geloofde. “Jullie zullen in de wereld veel moeilijkheden hebben,” zo waarschuwde Jezus Zijn discipelen voordat Hij stierf. “Maar houd moed: Ik heb de wereld overwonnen.”[2] Dat is de overwinning die we met Pasen vieren; Zijn overwinning en onze overwinning.

1. 1 Petrus 3:18–19
2. Johannes 16:33

Geen vrees in liefde

Door Anna Perlini

Ik was altijd jaloers op mensen die het konden! Niet alleen sterke mannen en vrouwen, maar zelfs kinderen en bejaarden leken er zo van te genieten en het met zoveel gemak te doen, terwijl ik verstard van angst toekeek. We hebben allemaal wel bepaalde angsten, sommige zijn heel duidelijk, terwijl andere wat meer verborgen liggen. Ik ben niet bang om in het openbaar te spreken of bergen te beklimmen. Maar 20 jaar lang heb ik in een prachtige vakantieplaats aan de kust gewoond terwijl ik bang was voor de zee! Ik was vooral bang dat ik het in het water niet zou redden. Totdat daar op zekere dag een einde aan kwam.

Die lente had ik gebeden dat ik mijn angst voor de zee zou overwinnen. Ik had vaak tegen anderen gepreekt over het overwinnen van angst en dat het nooit te laat is om iets nieuws te leren, dus werd het de hoogste tijd dat ik mijn woorden in praktijk ging brengen.

Aan het begin van de zomer oefende ik in het water van het zwembad. Dat was al een overwinning en toen dacht ik dat ik de zee nu ook wel aankon, maar zo eenvoudig was het niet. Ik stond heel lang op het strand naar die prachtige, doch zo verschrikkelijke watermassa te kijken en voelde opeens die verlammende angst weer opkomen. Dus rende ik uiteindelijk weg.

Een paar dagen later toen ik het weer probeerde, gebeurde hetzelfde. De zee was klaarblijkelijk toch iets anders dan het zwembad! Maar toen luisterde ik naar mijn man, die me voorstelde dat ik hem met kleine stukjes tegelijk zou volgen. En dat deed ik. Ik ging achter hem het water in. Tenslotte kon ik met mijn voeten niet meer op de bodem komen en toen ik echt los was van de oever kreeg ik een heerlijk gevoel! De tranen stroomden over mijn wangen en ik werd overweldigd door hetzelfde soort gevoelens die je als kind krijgt wanneer je een prijs gewonnen hebt.

Vanzelfsprekend leerde ik waardevolle lessen uit deze ervaring:

“De liefde kent geen vrees.” Ik moest wel heel diep graven voordat ik liefde voor de zee kon vinden. Ik dacht dat ik het er al leuk vond, maar het moest meer worden; ik moest ervan genieten en er vreugde in vinden.

“Laat het los en laat God begaan.” Dat gezegde had ik al vaak gehoord, maar toen ik leerde om het water in te gaan begon het pas voor me te leven. Hoe meer ik mijn angst losliet en me ontspande, des te gemakkelijker het werd.

“Het is nooit te laat om iets nieuws te leren.” Je moet je grenzen vinden en toegeven dat je ze hebt, maar ook moet je in beweging blijven en vooruitgang maken.

Het unieke van Jezus

Door Alex Peterson

Voor geschiedkundigen staan de feiten omtrent Jezus net zo duidelijk vast als die van Julius Caesar. Niet alleen vinden we een betrouwbaar portret van Jezus in de documenten van het Nieuwe Testament, maar zijn er ook tientallen oude niet-Bijbelse manuscripten die bevestigen dat Jezus een bestaande historische figuur was die in Palestina woonde aan het begin van de eerste eeuw.

Als je een adjectief moet gebruiken om Jezus te beschrijven, dan is het wel “uniek.” Zijn boodschap was uniek. De aanspraak die Hij maakte omtrent Zichzelf was uniek. Zijn wonderen waren uniek. En de invloed die Hij op de wereld heeft gehad is door geen ander overtroffen.

Een van de opvallende en ontegenzeglijk unieke aspecten van het leven van Jezus is dat er letterlijk honderden gedetailleerde voorspellingen en profetieën over Hem werden gegeven, eeuwen voordat Hij geboren werd; specifieke details aangaande Zijn geboorte, Zijn leven en dood, die nooit door een gewoon mens vervuld hadden kunnen worden. In het Oude Testament staan meer dan 300 voorspellingen over de “Messias” of “Heiland” die eeuwen voordat Jezus geboren werd waren geschreven.

In 750 v. Chr. zei de profeet Jesaja: “Daarom zal de Heer u ongevraagd een teken geven: het meisje dat nog maagd is, zal in verwachting raken en een zoon krijgen. Ze zal hem Immanuël (‘God met ons’) noemen.”[1] Zeven en een halve eeuw later kreeg een jonge maagd in Israël, Maria genaamd, bezoek van de engel Gabriël die aankondigde dat ze een zoon zou baren die Emmanuel genoemd zou worden, wat “God met ons” betekent. In het Nieuwe Testament staat dat Maria tegen de engel zei: “Hoe kan dat gebeuren? Want ik ben nog niet getrouwd.” De engel zei: “De Heilige Geest zal bij je komen. De kracht van de Allerhoogste God zal over je komen. Daardoor zal er een heilig kind in je ontstaan. Hij zal daarom ‘Zoon van God’ worden genoemd.”[2]

Hij was letterlijk heerser en koning van het universum, maar Hij koos ervoor om niet in een prachtig paleis geboren te worden in het bijzijn van elitaire machtige leden van de regering van mensen. In plaats daarvan werd Hij geboren op het nederigste en onaanzienlijkste plekje dat je maar kunt bedenken: de vieze vloer van een stal midden tussen het vee en de ezels, in vodden gewikkeld te slapen gelegd in de voederbak van de dieren.

Toen Jezus met Zijn levenswerk begon ging Hij overal rond om goed te doen. Hij hielp mensen met hun ziekten, hield van de kinderen, genas gebroken harten, versterkte vermoeide lichamen en geesten, en gaf Gods liefde aan iedereen om Zich heen. Hij predikte niet alleen een boodschap maar Hij leefde net zoals wij en lenigde niet alleen de geestelijke noden van de mensen maar besteedde ook veel tijd aan het verlichten van hun fysieke en materiële noden. De Bijbel staat dan ook vol met wonderlijke verhalen over de genezing van hopeloos zieke mensen; over blinden die weer konden zien, doven die konden horen, melaatsen die gereinigd werden en doden die weer levend werden. Hij voedde de massa’s wanneer ze honger hadden en deed alles wat Hij kon om Zijn leven en Zijn liefde met hen te delen.

Vlak voordat Hij gearresteerd werd en aan het kruis geslagen werd, in de wetenschap dat Hij spoedig herenigd zou worden met Zijn hemelse Vader, bad Jezus: “Vader, wilt U Mij nu dezelfde eer en macht geven die Ik bij U had toen de wereld nog niet bestond. … Vader, U heeft hen aan Mij gegeven. Ik wil dat zij zijn waar Ik ben. Want dan zullen zij de hemelse macht en majesteit zien die U aan Mij heeft gegeven. U hield al van Mij voordat de wereld bestond.”[3]

De Schepper van alle dingen deed vrijwillig afstand van Zijn onbeperkte macht en werd een klein hulpeloos kindje. De bron van alle wijsheid en kennis moest studeren en leren lezen en schrijven. Hij verliet Zijn troon in de hemel waar talloze engelen Hem aanbaden, waar alle machten van het heelal tot Zijn beschikking stonden en Hij nam de plaats in van een dienstknecht, waarbij hij bespot en vervolgd werd en tenslotte gedood werd door de mensen die Hij juist kwam redden.

Er staat in de Bijbel: “We hebben een Hogepriester die ons kan

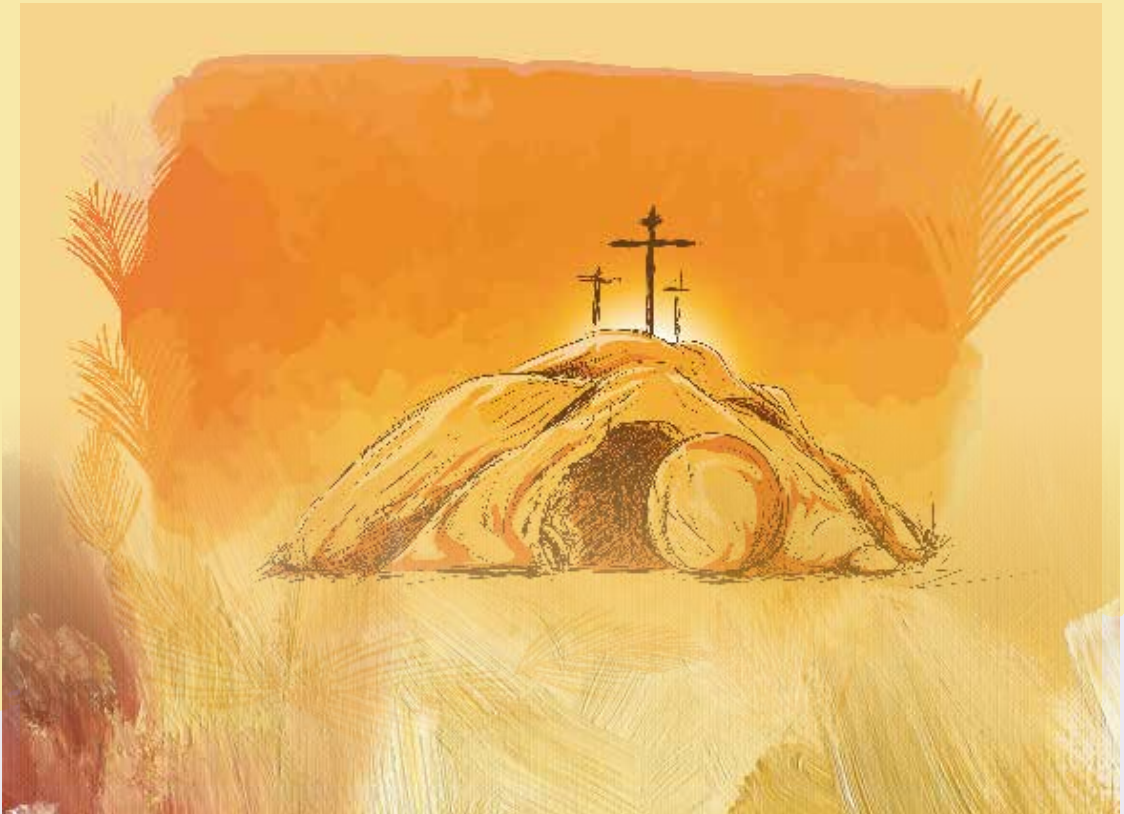

begrijpen als we zwak zijn. Want we hebben een Hogepriester die op dezelfde manier als wij met het kwaad te maken heeft gekregen. Maar Híj werd nooit ongehoorzaam aan God.”[4] Stel je eens even voor! De Zoon van God werd letterlijk een burger van deze wereld, een lid van de mensheid, een man van vlees om ons te kunnen redden met Zijn liefde, tastbaar uitdrukking te geven aan Zijn compassie en bezorgdheid en ons te helpen Zijn waarheid te begrijpen.

Diep in hun hart weten de meeste mensen wel dat er iets aan hun leven ontbreekt. Aan de buitenkant lijken ze alles te bezitten; geld, een goede positie, familie, vrienden, alles wat verondersteld is hen gelukkig te maken, en toch zijn ze leeg van binnen met een honger die nooit door die dingen bevredigd kan worden. Jezus zei dat Hij het brood van het leven is en dat Hij de honger en dorst van ons hart kon opvullen.[5] De eenzaamheid, de leegte en de onvrede die we allemaal zo goed kennen kan worden vervangen door blijvende vrede en vreugde als we Hem ontvangen.

Hij zegt ook: “IK BEN de weg en de waarheid en het leven. Alleen door Mij kun je bij de Vader komen.”[6] Dit is een buitengewone bewering en dit is eigenlijk het hart en de ziel van alles wat in het Nieuwe Testament geschreven staat; dat Jezus de enige weg is naar eeuwig leven, redding en eenheid met God.

Jezus en Zijn leven en leer zijn universeel. God heeft Zijn Zoon gezonden om alle mannen en vrouwen, alle natiën, alle mensen te laten zien hoe Hij zelf is, om ons vrijwillig Zijn grote liefde en waarheid te brengen. De mensen vragen weleens: “Kun je niet alleen praten over Gods liefde? Waarom moet je Jezus er persé bij halen? Waarom is het christendom zo exclusief?”

Als Jezus Gods Zoon is en God Jezus gekozen heeft om Zichzelf aan de wereld te tonen, dan heeft God Zelf dat zo gewild. Er staat in de Bijbel: “Daarom moeten de mensen voor de Zoon net zoveel respect hebben als voor de Vader. Mensen die geen respect hebben voor de Zoon, hebben ook geen respect voor de Vader die Hem heeft gestuurd.”[7]

Er bestaat geen andere manier om vrede met God te sluiten. Hij accepteert geen andere voorwaarden, geen enkele andere overeenkomst. In Jezus is het enige wat nodig is voor de redding van de mensheid geopenbaard op een manier die niet meer overgedaan hoeft te worden. Om deze reden kunnen we met zekerheid beweren dat er maar een specifiek geneesmiddel is voor de grootste kwaal van de mensheid, en dat is Jezus.

De historische feiten omtrent Jezus van Nazareth kunnen niet worden ontkend door iemand die ze serieus en onbekrompen onderzoekt. Er is met name geen enkele reden om er aan te twijfelen dat er na Zijn dood iets ongelooflijks gebeurde dat Zijn kleine groepje verslagen volgelingen veranderde in een gezelschap van getuigen die door alle vervolging van het keizerrijk Rome niet tegengehouden konden worden.

Verslagen en ontmoedigd als ze waren; hun Heer op wrede wijze gekruisigd door Zijn vijanden, dachten die discipelen dat alle hoop was vervlogen en hun dromen aan gruzelementen waren gevallen. Maar drie dagen na de dood van Jezus werd hun geloof op zo'n ingrijpende wijze opnieuw aangewakkerd dat geen enkele macht op aarde in staat was die uit te doven.

In het Nieuwe Testament wordt ons verteld dat Jezus na Zijn verrijzenis persoonlijk aan 500 ooggetuigen verscheen.[8] Dit was de daverende boodschap die Zijn eerste discipelen vrijmoedig verkondigden aan de hele wereld: "God heeft Hem uit de dood teruggeroepen en weer levend gemaakt."[9]

Dat nietige handjevol oorspronkelijke volgelingen trok de hele wereld in om het goede nieuws te brengen dat God niet alleen Zijn Zoon in de wereld had gezonden om ons Zijn waarheid te leren en Zijn liefde te tonen, maar ook dat Jezus omwille van ons is doodgegaan en daarna uit het graf is opgestaan. Opdat wij die Hem kennen en in Hem geloven nooit meer vrees hoeven te hebben voor de dood, want we zijn gered en gaan naar de hemel, dankzij Jezus.

1. Zie Jesaja 7:14.
2. Lukas 1:26–35
3. Johannes 17:5, 24
4. Hebreeën 4:15
5. Zie Johannes 6:35.
6. Johannes 14:6
7. Johannes 5:23
8. Zie 1 Corinthiërs 15:6.

Christus opgestaan

Ik heb mij jarenlang bezig gehouden met het bestuderen van de geschiedenis van andere tijden en de bewijzen die aangevoerd zijn door anderen die erover geschreven hebben. Ik heb alles onderzocht en zorgvuldig tegen elkaar afgewogen. Ik durf met zekerheid te stellen dat ik geen gebeurtenis in de geschiedenis van de mensheid ken die beter gedocumenteerd en bewezen is dan dat grote teken dat God ons heeft gegeven; dat Christus is gestorven en weer is opgestaan uit de dood.

Thomas Arnold, Engelse geschiedschrijver
(1795-1842)

Vreugde tot beloning

Door David Bolick

In de geschiedenisboeken en in romans worden talloze mannen en vrouwen beschreven die op velerlei wijzen werden beloond voor hun arbeid, hun opofferingen en heldhaftige daden. Dit kan zijn in de vorm van materiële welvaart, liefde die beantwoord werd, overwinningen in de strijd en zelfs onsterfelijkheid. In de Bijbel staan verwijzingen naar beloningen, bijvoorbeeld waar God tegen Abraham zegt: “Wees niet bang, Abram. Ik ben jouw schild dat jou beschermt. Ik ben Zelf jouw grote beloning,”[1] of de beschrijvingen die Jezus Zijn discipelen geeft tijdens de Bergrede over beloningen die Zijn volgelingen kunnen verwachten.[2]

In de meeste gevallen wordt er met beloningen bedoeld, betaling voor verleende diensten of vergelding van verkeerde dingen of grieven.[3] Gods rechtvaardigheid wordt vaak bevestigd in de Bijbel door Zijn getrouwheid, iedereen naar zijn werken te belonen.[4]

Aangezien gelovigen volgens de Bijbel gezamenlijke erfgenamen zijn met Christus,5 ben ik bijzonder geïnteresseerd in de beloningen die Hem worden toegeschreven. In Hebreeën 12:2 staat: “Hij verdroeg de dood aan het kruis en alle schande, omdat Hij wist hoe blij Hij daarna zou zijn. Nu zit Hij naast God op de troon.”en in Jesaja 53:11 staat iets dat daarop lijkt: “En nadat Hij zo vreselijk heeft geleden, zal Hij ervan genieten dat Gods plan werkelijkheid is geworden.”

Jezus gebruikte barensweeën als beeldspraak in Johannes 16:21 toen Hij Zijn discipelen voorbereidde op Zijn aankomende sterven en Paulus borduurde verder op de metafoor: “ We weten dat de hele aarde op dit moment zucht en kreunt van pijn, totdat het zover is. En niet alleen de aarde, maar ook wijzelf. Het is wel zo dat we Gods Geest alvast gekregen hebben, als voorproef van de hemelse dingen die we nog gaan krijgen. Maar toch zuchten en kreunen we nu van pijn, terwijl we wachten op het moment dat God ons totaal zal bevrijden. Dan zal Hij ons voorgoed tot zijn kinderen maken.”[6]

Net zoals we dankzij de wonderen van de moderne medische wetenschap een echografie kunnen maken van een ongeboren kindje zodat de ouders vooruit kunnen kijken naar het nieuwe leven dat zich ontwikkelt, zo kunnen we in Gods Woord vooruit kijken: “Nu is het nog net alsof we in een beslagen spiegel kijken en niet precies weten wat we zien. Maar straks zullen we God in de ogen kijken. Nu ken ik God nog niet echt. Maar dan zal ik God werkelijk kennen, net zoals Hij mij werkelijk kent.”[7] “Als het bouwwerk dat je op het fundament hebt gebouwd, blijft staan, zul je van de Heer een beloning krijgen.”8 “En let op: Ik kom gauw! En dan geef Ik alle mensen wat ze hebben verdiend met wat ze hebben gedaan, goed of kwaad.”
Op die dag zullen wij te horen krijgen: “Goed gedaan! Je bent een goede en trouwe dienaar … je bent welkom op mijn feest.”[9] en het feest met Hem meevieren, net zoals ouders overlopen van verwondering, opluchting en uitzinnige dankbaarheid wanneer zij eindelijk het nieuwe leven dat zij geholpen hebben tot stand te komen in hun armen houden.

1. Genesis 15:1
2. Zie Mattheüs 5–6
3. Zie Job 34:11
4. Zie 1 Corinthiërs 3:8
5. Zie Romeinen 8:17
6. Romeinen 8:22–23
7. 1 Corinthiërs 13:12
8. 1 Corinthiërs 3:14;
9. Zie Mattheüs 25:21,

De ooggetuige

Door Curtis Peter van Gorder

Het paasverhaal zoals Malchus, de dienstknecht van de hogepriester, er over verteld zou kunnen hebben

Het begon allemaal met een bevel van Kajafas, de hogepriester; de marionet van de Romeinen, de man die ik diende. “Malchus, doe dit! Malchus, ga daarheen!” En ik moest natuurlijk doen wat me werd opgedragen. Ik was eigenlijk de marionet van een marionet voor wie ik het vuile werk moest opknappen. En het bevel dat ik toen kreeg was het smerigste werkje dat me ooit was opgedragen.

Er was mij opgedragen de instructies van de hogepriester door te geven aan de kapitein van de tempelwacht, met hem en zijn mannen mee te gaan om Jezus op te pakken en Hem naar de rechtszaal te brengen. We hadden dit soort dingen wel vaker gedaan als we de een of andere louche onderwijzer arresteerden, maar deze keer verzette iets in mijn binnenste zich tegen mijn orders.

Een aantal maanden daarvoor had ik Jezus horen spreken en ik zeg je, dat geen ander mens ooit zo sprak als Hij! “Heb je vijanden lief. Doe goede dingen voor hen die jou haten.” Zo’n boodschap hoor je niet alle dagen! Bij andere mensen is het meestal: “Oog om oog, tand om tand.” De Zeloten willen hun land terug. Religieuze fanatiekelingen willen hun religie terug. Onbetrouwbare handelaren die zelf bedrogen zijn willen hun geld terug. Het schijnt dat iedereen wraak wil nemen. Maar Jezus was anders.

Kajafas wilde Jezus middenin de nacht laten arresteren omdat hij bang was dat er rellen zouden uitbreken als de gewone mensen het konden zien. Jezus had tenslotte heel veel wonderen verricht en de meeste mensen hielden van Hem. Het was zelfs zo, dat de menigte Hem had uitgeroepen tot koning toen Hij een paar dagen eerder Zijn intocht maakte in de stad.

Het ging erom dat we Jezus in de tuin waar Hij altijd ging bidden zouden verrassen, en dat we Hem zouden arresteren voordat Hij kon ontkomen. Maar toen we er bijna waren leek het wel alsof Hij wist dat we er aankwamen. Hij wachtte ons gewoon op. Een van zijn vrienden, een zekere Judas Iscariot, was betaald om hem te verraden en dat deed hij die avond dan ook. Het was erg donker dus konden we niet goed zien wie Jezus was, maar die Judas wees Jezus aan tussen een groep van zo’n tiental mannen. Dat deed hij met een kus. Wat een manier om zijn Meester te verraden. Ze hadden de 30 zilverlingen die de hogepriesters Judas uit de schatkist betaalden wel kunnen uitsparen, want nog voordat we iets hadden gezegd of gedaan vroeg Jezus ons: “Wie zoeken jullie?”

“Jezus van Nazareth,” antwoordde ik.

“Dat ben Ik,” zei Jezus. Zijn aanwezigheid was zo overweldigend dat wij soldaten gewoon op de grond vielen. We konden er niets aan doen. De kracht verdween gewoon uit onze benen.

“Wie zoeken jullie?” vroeg Jezus wederom.

“Jezus van Nazareth,” herhaalde ik, terwijl ik moeizaam en hevig geschokt weer overeind kwam.

“Ik heb jullie al gezegd dat Ik het ben die jullie zoeken, dus laat de anderen gaan,” zei Hij, terwijl Hij naar Zijn discipelen wees.

Maar een van zijn volgelingen, een man met de naam Petrus, stond op voor zijn Meester. Hij trok een zwaard en haalde ermee uit. Ik dook weg en dacht dat hij me gemist had, maar toen voelde ik een scherpe pijnscheut en er spoot bloed uit de zijkant van mijn hoofd. Mijn oor was eraf! Ik viel op mijn knieën en greep naar de wond en probeerde tevergeefs het vloeien te stoppen. Mijn kleren werden één grote bloedvlek en ik werd duizelig en voelde mijn krachten wegvloeien. Ik begon mijn bewustzijn te verliezen.

En toen gebeurde het.

Plotseling stroomde er een schitterend licht over me heen. Iemand zei mijn naam en ik keek op in het gezicht van Jezus, die Zich over me heen boog en mijn wond met Zijn hand bedekte. Ik voelde een warm getintel en voelde mijn kracht terugkomen. De pijn hield op en het bloeden stopte. En die ogen waarmee Jezus naar me keek… O, wat was dat bijzonder. Zijn ogen waren vol liefde. Hij zei geen woord, maar ik wist op dat moment dat Hij mijn vriend was, niet mijn vijand. Ik wist ook dat alles met mij in orde zou komen. Maar wat er met Jezus ging gebeuren, dat wist ik niet. En het erge was dat ik een rol had gespeeld in Zijn arrestatie. Nu had ik er spijt van.

“Doe dat zwaard weg,” zei Jezus, terwijl Hij zich tot Petrus wendde. “Want mensen die geweld gebruiken, zullen door geweld sterven.”

Ik geloof dat een paar van mijn makkers net zo verbaasd waren als ik. Stel je voor, wij kwamen iemand arresteren maar hij had nog steeds genoeg liefde om Zijn vijanden te genezen. Ik begon me af te vragen of deze man misschien toch niet de Zoon van God was, zoals Hij zei. Een paar anderen dachten er waarschijnlijk net zo over als ik, maar daar behoorde de kapitein van de tempelwacht helaas niet toe. Dat was zo’n rauwe bonk die nooit durfde te twijfelen aan zijn orders. Hij rukte Jezus ruw overeind en een ogenblik later waren al die vrienden van Jezus vertrokken en werd Jezus afgevoerd.

Ik ging niet mee. Dat kon ik niet meer; niet na alles wat er gebeurd was.

Ik bleef alleen in de tuin achter en dacht na over het wonder dat zojuist had plaatsgevonden. Mijn oor was volkomen genezen, maar mijn met bloed doordrenkte gewaad en mijn huid waren het bewijs dat er iets verbazingwekkends was gebeurd. Hoe hadden de anderen dit wonder zo snel van de tafel kunnen vegen? Hoe konden ze zo verhard zijn?

Toen ik thuiskwam waste ik het opgedroogde bloed van mijn gezicht en armen en verkleedde ik me. Ik kon de gedachte niet van me afzetten dat ik medeplichtig was aan een verschrikkelijke misdaad. Ik rende naar het paleis van de hogepriester om te zien wat er met Jezus zou gebeuren en zag dat het er tjokvol mensen was. Het nieuws van Zijn arrestatie had zich als een lopend vuurtje verspreid.

“Waar is Hij?” vroeg ik aan een van de wachten.

“Het proces is begonnen. Kajafas is er al van overtuigd dat Jezus schuldig is aan godslastering. Hij zal heel snel uitspraak doen. Jezus heeft geen schijn van kans,” zei de wacht onbewogen.

Ik voelde steeds weer aan mijn oor. Ik had geen pijn en er was niets meer van de wond te bekennen. Ik liet mijn vingers over de plek gaan maar ik voelde niet eens een litteken. Hoe kon dat? Toen kwam de gedachte weer bij me terug, nog sterker dan eerst, dat ik schuldig was. Het was dat knagende gevoel dat ik liever probeerde te verdrukken. Ik ben verantwoordelijk voor dit alles! Eigenlijk had ik het gevoel alsof ik degene was die terecht zou moeten staan. Jezus had me tenslotte genezen. Hij had me liefde en genade getoond. Maar nu was Hij omringd door een stelletje wolven die huilden om Zijn bloed. Wat had ik in vredesnaam gedaan?

De wacht had het goed ingeschat. Kajafas en de hogepriesters hadden hun oordeel al snel geveld, maar volgens de Romeinse wet hadden ze het gezag niet om Jezus ter dood te veroordelen. Ik volgde de groep die Jezus meevoerde om terecht te staan voor Pontius Pilatus, de Romeinse stadhouder. Het verging de mensen

die Jezus beschuldigden een beetje zoals het ons in de Hof was vergaan; elke keer als Jezus sprak vielen ze bijna omver. Het was voor iedereen duidelijk dat Hij geen gewone man was.

“Ik kan niets vinden dat Hij misdaan heeft,” verkondigde Pilatus na zijn ondervraging. Maar toen hij zag dat de menigte was opgestookt en eiste dat Jezus geëxecuteerd zou worden en op het punt stond een rel te beginnen vroeg hij om een bak water en waste daarin zijn handen terwijl hij zei: “Ik heb geen schuld aan het bloed van deze rechtvaardige man. Als jullie Hem willen kruisigen, dan moeten jullie daar zelf maar voor zorgen!”

Pilatus droeg Jezus over om gekruisigd te worden en toen omringde het hele Romeinse garnizoen Hem. Ze kleedden Hem in een rood gewaad en zetten een doornenkroon op Zijn hoofd. Ze spuugden op Hem en bespotten Hem. “Gegroet, Koning der Joden!” Toen trokken zij Hem zijn eigen kleren weer aan en leidden Hem weg om gekruisigd te worden.

Ik werd door de massa voortgestuwd door de nauwe straten van Jeruzalem totdat we bij de heuvel Golgotha aankwamen, net buiten de stad. Toen ik eindelijk vooraan in de menigte stond hadden de soldaten Jezus al aan een kruis genageld en hesen ze Hem overeind alsof Hij een ordinaire misdadiger was. Zijn gezicht en lichaam waren met bloed bespat, net zoals het mijne in de Hof toen mijn oor werd afgeslagen.

In gedachten ging ik een paar maanden terug in de tijd, toen ik Hem had horen zeggen tot de menigte: “Ik ben gekomen om de verloren schapen te zoeken.” Ik was ook zo’n verloren schaap. Ook al wist ik zeker dat Hij me niet zou horen boven het lawaai van de menigte die zich had vergaderd om Hem te zien sterven, riep ik naar Hem: “Ik ben verloren, Jezus. Vergeef me mijn daad!”

Maar Hij hoorde me wel… Hoe was het mogelijk? Hij keek me aan met dezelfde liefde in Zijn ogen die ik daar in de Hof had gezien. Toen wist ik dat ik vergeven was. Het was al een groot wonder geweest toen Hij mijn oor genas, maar het was nog een groter wonder toen Hij

mijn hart genas.

Een ogenblik later kwam Kajafas aanzetten om Jezus te treiteren en over zijn overwinning te pochen. Hij was zo anders dan Jezus, zo vol met haat en kwaadaardigheid. “Als je de koning van Israël bent, zoals je beweert, kom dan van het kruis af! Dan zullen we het geloven. Je vertrouwde op God, laat Hij je dan nu verlossen!”

Toen werd de lucht verduisterd, de wind loeide en de donder deed de heuvel trillen terwijl Jezus riep: “Vader vergeef het hen, want ze weten niet wat ze doen!” Zelfs op het moment dat Hij daar hing te sterven vergaf Hij Zijn beulen.

En toen stierf Hij.

Het leek het einde, maar dat was het niet, want er gebeurde een nog veel groter wonder. Zelf heb ik het niet gezien, maar drie dagen later is Hij uit de dood opgestaan en heeft zo de dood overwonnen. De dood, die grote vijand van ieder mens, is door Hem verslagen. Het graf, met die grote zware steen ervoor, was helemaal leeg en een heleboel betrouwbare mensen beweren dat ze Hem weer levend gezien hebben en zelfs met Hem gepraat hebben. Ik twijfel er niet aan. Na alles wat ik heb gezien en heb meegemaakt is het voor mij wel duidelijk: Jezus was waarlijk de Zoon van God die ons het eeuwige leven schenkt als wij in Hem willen geloven. Toen wist ik wat ik doen moest. Kajafas wilde ik niet langer meer dienen. Die zocht het zelf verder maar uit. Maar ik heb nu een nieuwe Meester en die wil ik dienen uit liefde en met grote dankbaarheid.

Leven na het leven

Op grond waarvan denken atheïsten te kunnen beweren dat we niet kunnen herrijzen? Wat is moeilijker, geboren worden of herrijzen? Dat iets wat er nooit geweest is, ontstaat, of dat wat al bestaat, er weer zou zijn?

– Blaise Pascal

We weten al hoe het afloopt

Door Marie Alvero

Ik ben zo'n mens dat eerst de laatste bladzijde van een boek leest voordat ik aan het boek begin. Ik wil weten hoe het afloopt voordat ik me ertoe zet het hele verhaal te lezen. Ik vind het heerlijk om spoilers op te zoeken als ik naar een film kijk. Ik heb een hekel aan spanning; ik wil gewoon weten of ik het einde leuk vind of niet. Ik wil best met alle wendingen van het verhaal meegaan zolang ik maar weet dat het uiteindelijk goed afloopt. Als je weet hoe het verhaal eindigt, volg je het op een heel andere manier.

Denk eens aan de nacht nadat Jezus gekruisigd was; we weten wat er gebeurd is. We weten dat Hij drie dagen later verrezen is. Maar toen het allemaal nog bezig was, wisten de discipelen niet hoe het verhaal zou eindigen. Petrus was zo bang voor de manier waarop de situatie zich ontwikkelde dat hij Jezus drie keer verloochende in de uren voor Zijn dood. Alle andere discipelen vluchtten en namen afstand van Jezus in het uur van Zijn nood. De volgelingen van Jezus wisten niet hoe het verhaal zou eindigen en ze wisten zich geen raad van angst!

Ze wisten niet dat drie dagen na die afgrijselijke wrede dood, Jezus zou opstaan uit de dood. Het was dat ene bepalende, schitterende moment in de wereldgeschiedenis! Maar terwijl het nog bezig was, was het zo schokkend dat ze er niet meer over konden ophouden. Het werd nooit oud voor hen. Ze leefden en stierven door de waarheid van dat verhaal!

Als je dit jaar weer naar Pasen toe leeft, probeer je dan eens in te denken hoe de discipelen het ervoeren. Voel met je hart hoe vreselijk dat nieuws was dat Jezus gevangengenomen was en meegenomen werd om berecht te worden. Probeer je de afschuw en de angst voor te stellen toen Hij ter dood veroordeeld was en door de straten gemarcheerd werd, bloedend en gebroken. Huil met Hem en stel je Zijn pijn voor tijdens de kruisiging. En laat je hele wereld uiteenvallen als Hij Zijn doodsstrijd voert. Ervaar het eens alsof je het einde van het verhaal nog niet kent.

En dan ervaar je het einde van het verhaal hopelijk met hetzelfde ontzag, dezelfde vreugde en verbazing die de discipelen voelden toen ze ontdekten dat Hij verrezen was! Probeer het bekende verhaal met nieuwe ogen te zien, want het is het verhaal waar het allemaal om gaat. Het is het verhaal dat de koers van de mensheid veranderd heeft. Het is niet enkel hoop, het is vervulde hoop!

Er zijn mensen die in een droomwereld leven en er zijn mensen die de werkelijkheid onder ogen zien. En dan zijn er de mensen die de droom verwezenlijken.

-Douglas H. Everett (1916-2002)

Het geschenk van geloof

Door J.M. Stirling

Laatst, terwijl ik op mijn afspraak wachtte in de lobby van een plaatselijk bedrijf, keek ik naar een groot scherm waarop de producten van het bedrijf geadverteerd werden. Iedere keer werd er een ‘voor’ en ‘na’ plaatje getoond, eerst een sombere uitdrukking op een gezicht, daarna een veel vrolijker gezicht nadat het product is toegepast. Dat is een bekende manier van adverteren die zijn succes bewezen heeft.

Toen ik nog een jong ventje was, liep mijn hart over met verwachtingen die ik had. Mijn familie woonde op het platteland en ik bracht mijn vrije tijd het liefst door in de heuvels waar ik in weer en wind de natuur verkende. Ik hield van alles in het leven en ik was me heerlijk onbewust van al het kwaad dat misschien op de loer lag in de wereld.

Maar toen ik een tiener werd, vervaagden die gevoelens. De natuur was niet veranderd, en mijn liefde ervoor ook niet. Maar die gevoelens van vroeger van vreugde en opwinding waren verdrongen door zorgelijke gedachten.

Ik vierde mijn twintigste verjaardag op de veeboerderij van mijn oom in centraal British Columbia. Mijn oom was de hele winter weg en liet mij achter met het huis en een paar dieren om voor te zorgen. Misschien roept dat beelden op van avontuur in het wilde westen van Canada en daar was ook wel iets van aanwezig. Maar eigenlijk zat ik op een dieptepunt in mijn leven en was ik erheen gegaan om een doel en blijvende gemoedsrust te vinden.

Mijn verblijf daar gaf me de tijd en de gelegenheid om over het leven na te denken en ik schreef mijn gedachten op in een dagboek. Het boek is allang verdwenen, maar ik herinner me de titel nog en een paar zinnen van een gedicht waar ik aan werkte. “Begeef je naar grotere hoogten.” Het gaf uitdrukking aan mijn groeiende bewustzijn van de negatieve spiraal die in de wereld bestaat en mijn behoefte om op te staan en ervan los te komen. Maar het gedicht is nooit afgemaakt, omdat ik geen antwoord kon vinden op de vraag hoe ik daar dan kon komen. Ik had de weg nog niet gevonden.

Dit is de beschrijving van de “voor” ervaring. Gelukkig, toen ik de uitgestoken hand van de Herder aannam kreeg ik de genade om te geloven en werd ik opgetild en in veiligheid gebracht.

Geloof is en zal altijd de sleutel zijn tot de overwinning. De eerste stap is geloven dat we niet alleen zijn en dat er hulp beschikbaar is. Het bestuderen en absorberen van de beloften in Gods Woord is een praktisch aspect van het bezitten van geloof en het laten groeien ervan. Wanneer wij gedaan hebben wat wij kunnen, zal God doen wat wij niet kunnen.

Want iedereen die uit God geboren is, overwint de dingen van de wereld. We overwinnen de dingen van de wereld door ons geloof.
-1 Johannes 5:4

Hoe innerlijke verandering werkt

Antwoorden op je vragen

V: Je zegt dat God mijn persoonlijke zwakheden kan en wil veranderen in sterke punten. Daar heb ik voor gebeden, maar tot nu toe is er niets veranderd. Waarom verhoort God mijn gebed niet?

A: Het klinkt alsof je verwacht dat God in één klap een wonder in je doet, waarbij je zelf niets hoeft te doen. Zo werkt dat echter niet. God zal voor jou doen wat alleen Hij kan doen, maar Hij verwacht dat jij doet wat je zelf kunt. Je hebt ze allebei nodig. Persoonlijke groei is een partnerschap.

God heeft je gebed gehoord en heeft het gewenste antwoord al klaargezet in het gebied van dingen die mogelijk zijn op het moment dat je bad, maar nu is het aan jou om het antwoord in werking te stellen en het een werkelijkheid te laten worden. Je moet je gedragen alsof je al veranderd bent, ook al voel je er niets van. Als je gebeden hebt dat je minder negatief en kritisch zult worden ten opzichte van anderen, dan moet je een bewuste poging doen om positief te zijn en het goede in anderen te zien. God zal positieve gedachten in je

inspireren en je helpen jezelf te betrappen op negatieve of kritische gedachten, maar dan moet je Zijn leiding volgen en opzettelijk het goede kiezen en het kwade verwerpen. De wens om te veranderen en ervoor te bidden was de juiste keuze, maar nu moet je die keuze steeds opnieuw maken totdat het je tweede natuur wordt.

Innerlijke verandering is een proces waar inzet voor nodig is, waar je tijd voor moet nemen en geduld voor moet hebben, maar het is een van de lonendste ervaringen in je leven.

Doe daarom je best om door jullie geloof verstandig te worden. En door verstandig te worden zullen jullie God goed leren kennen.

-2 Petrus 1:5

Je kunt geen fysieke verandering verkrijgen totdat je een geestelijke verandering ondergaat.

-Cory Booker

Het kan moeilijk zijn om te veranderen. Altijd hetzelfde oude ritme volgen vereist geen moeite. Als we op de automatische piloot vliegen blijven we in oude patronen opgesloten. Maar je leven veranderen? Daar is moed voor nodig, daar is inzet voor nodig en daar moet je moeite voor doen. Het is een verleiding om in het veilige gebied van: ‘zo is het nu eenmaal’ te blijven. Maar als je echt iets goeds in je leven wilt hebben, moet je bereid zijn een verkenner en avonturier te worden.

-John Mark Green

Wat je in het verleden ook overkomen is of wat er op dit moment ook gaande is, heeft niet de macht om je te weerhouden van een verbazingwekkend mooie toekomst als je op geloof in God wilt wandelen. God houdt van jou! Hij wil dat je in overwinning over zonde leeft zodat je Zijn beloften voor je leven vandaag in bezit kunt nemen!

-Joyce Meyer

De parelduiker

Door Simon Bishop

Ik las eens een verhaal over een Indiase parelduiker die het vertikte om naar zijn vriend, een zendeling uit het buitenland te luisteren, die zei dat redding zo iets eenvoudigs kon zijn als het aannemen van Jezus als zijn redder. De parelduiker geloofde dat bij zoiets groots als redding enorme persoonlijke inzet en opoffering hoorden. Hij ging er anders over denken toen hij probeerde de zendeling een parel cadeau te geven. Zijn zoon had die parel gevonden maar had uiteindelijk het leven erbij verloren. De parelduiker kon zich geen kostbaarder geschenk voorstellen, maar toen hij de parel aan de zendeling probeerde te overhandigen weigerde die beslist. “O nee, zoiets moois kan ik niet aannemen. Daar moet ik beslist voor betalen.” De parelduiker was in zijn wiek geschoten. Hij beschouwde die parel als onbetaalbaar omdat zijn zoon er voor gestorven was, maar nu deed die zendeling het hele zaakje banaal af als een monetaire transactie.

Dat was juist de bedoeling van de zendeling, die nu de gelegenheid had om de parelduiker het offer van Jezus te tonen. Net zoals de parelduiker die mooie parel voor geen prijs zou kunnen verkopen maar alleen kon weggeven, zo kon ook God Zijn Zoon alleen als geschenk aanbieden. Geen prijs kon daarvoor berekend worden, omdat het Jezus alles gekost heeft om redding voor ons mogelijk te maken.1

Dit verhaal deed me denken aan het verhaal dat Jezus zelf vertelde over een schatzoeker die een kostbare parel vond die te koop was en die zo kostbaar was dat hij al zijn land en bezittingen ervoor verkocht om die ene parel te kunnen kopen.1

Jezus zei dat dit een illustratie is van wat het koninkrijk van God betekent voor hen die er deel aan willen hebben. Hij zei niet dat we er voor moesten betalen, maar dat we het op zo’n hoge waarde moesten schatten dat niets ermee vergeleken kon worden.

Pasen is een goed moment om na te denken over wat het Jezus kostte om voor onze zonden te boeten door Zichzelf te laten geselen, martelen en vernederen voordat Hij uiteindelijk aan het kruis werd gehangen en stierf, opdat wij vergeven konden worden voor onze zonden en Zijn hemelse koninkrijk binnen kunnen gaan. Ofschoon we nooit in staat zullen zijn Jezus terug te betalen voor het offer dat Hij voor ons gemaakt heeft, is het de moeite waard om erover te denken hoe we onze dankbaarheid kunnen tonen door God en anderen lief te hebben met heel ons hart, onze ziel, heel ons verstand en al onze kracht.2 Dit betekent dat we open moeten staan en klaar moeten staan wanneer de gelegenheid zich voordoet en ook bereid moeten zijn om gelegenheden te creëren om dit in praktijk te brengen. Mogen we allemaal instrumenten zijn van Gods liefde en vrede voor hen die ze nodig hebben.

Als je Jezus nog niet als je Redder ontvangen hebt, kun je dat doen door Hem in je hart en leven binnen te vragen.
Bid dit eenvoudige gebed:

Jezus, vergeef me alstublieft mijn zonden. Ik geloof dat U voor mij gestorven bent en uit de dood bent verrezen. Ik doe de deur van mijn hart nu open en vraag U om in mijn leven te komen.
Vul me alstublieft met Uw liefde en Heilige Geest, help me om U te leren kennen en leid me op de weg van de waarheid.
Amen

Nieuwe schoenen

Door Koos Stenger

“Die schoenen wil ik niet!” zeurde ik. “Die wil ik!” Ik wees naar een ander paar, dat mij als onervaren jochie van zes veel beter leek dan de schoenen die zowel de schoenenverkoper met zijn onoprechte glimlach als mijn moeder zo geweldig schenen te vinden.

“Maar Koos,” pleitte mijn moeder, “je hebt platvoeten. Je hebt schoenen met goede steun nodig.” Ik was echter niet overtuigd. In mijn ogen waren alle voeten plat. De schoenen die zij voor me wilde kopen zagen eruit als het soort dat gedragen werd door bergbeklimmers die Mount Everest gingen beklimmen, terwijl de schoenen die ik wilde prachtige rode veters hadden en een zilveren gesp.

Moeder zuchtte en de glimlach van de schoenenverkoper verslapte tot een gefrustreerde blik, want de schoenen die ik wilde hebben kostten veel minder. “Aan deze schoenen heb je niets op lange wandelingen,” poogde mijn moeder opnieuw. “Ze zullen alleen maar pijn doen en je tot last worden.”

Maar ik was een erg eigenwijs, egocentrisch kind. Papa was er helaas vandoor gegaan toen ik drie jaar was en zo kwam het dat mijn moeder mij en mijn broer alleen moest opvoeden zonder de sterke

hand van een vaderfiguur. Uiteindelijk gaf ze mij dus altijd mijn zin, zoals ook deze keer. Toen we de winkel uit liepen droeg ik dus mijn glimmende nieuwe schoenen met die gesp en de rode veters, zo trots als een pauw. Een paar oude dametjes op straat stonden een ogenblik stil om naar me te kijken en koerden: “Wat schattig, hè.”

De volgende avond hadden we autopech. In die tijd waren er in Nederland nog niet zoveel auto’s op de weg en je had zeker nog geen wegenwacht die dag en nacht paraat stond. Het enige wat erop zat was de auto te laten staan, zeven kilometer terug naar huis te lopen en te wachten totdat het ochtend was. Wat een vreselijke wandeling werd dat! Ik haatte mijn glimmende nieuwe schoentjes met de rode schoenveters! Ik had vreselijke bloedende blaren op mijn tenen en ik klaagde er de hele weg naar huis over!

Dat had direct gevolgen. Gelukkig maar. De volgende dag al werden die stevige leren schoenen gekocht die ik eigenlijk had moeten nemen. Ik was er dankbaar voor, ook al zagen ze er niet zo aantrekkelijk uit, want ik wist dat deze veel beter voor me waren.

Bij de herinnering aan die situatie met mijn schoenen moest ik aan een les denken. We proberen onszelf zo vaak mooi voor te doen en willen met schoenen lopen waarvan we denken dat we er mooier door uitzien, terwijl God weet wat we eigenlijk nodig hebben, iets dat heel goed voor ons zal zijn.

Ik ben vaak een Mooiweer-christen geweest. Ik heb de glimmende schoentjes van godsdienstigheid gedragen, en verkondigde prachtige deugden en veroordeelde luidkeels de zonde. Maar wanneer ik op de proef werd gesteld was ik niet altijd in staat om in praktijk te brengen wat ik gezegd had. Ik leer nog steeds om vertrouwen te hebben en het soort schoenen te accepteren die God me te dragen geeft en ze met een nederige glimlach te dragen. Vader weet het tenslotte beter.

Als God ons op rotsige wegen zet, geeft Hij er sterke schoenen bij.
-Corrie ten Boom (1892-1983)

Eeuwige liefde

Een boodschap van Jezus

Wanneer ik zeg dat Ik van je hou; van jou persoonlijk, bedoel Ik al Mijn kinderen van welke afkomst dan ook. Ik spreek tot degenen die zich ver van Mijn liefde voelen. Ik spreek tot degenen die voelen dat ze gefaald hebben en dat er geen vergeving voor bestaat. Ik bedoel ook Mijn kinderen die het gevoel hebben dat er geen hoop meer is. Ik hou van jou zoals je bent. Mijn liefde strekt zich op dit moment naar je uit. Mijn liefde, Mijn vergeving en Mijn genade zijn er voor je, als jij ze wilt ontvangen. Ik verlang ernaar je dicht tegen Mijn liefdevolle hart te drukken.

Voel jij je zwak, vermoeid, ben je het strijden zat of ben je uitgeput, dan is deze boodschap voor jou bestemd. Als je innerlijk flauwvalt en je hart en ziel het dreigen te begeven, dan is deze boodschap voor jou, Mijn dierbaar kind. Op zulke momenten sta Ik voor je klaar en fluister Ik tot je dat Ik je nooit zal verlaten.

Ook als je op de drempel van nieuwe uitdagingen staat en je overweldigd voelt bij de problemen die ermee gepaard gaan, of bang bent voor de toekomst en vreest, niet te hebben wat nodig is om de taak die voor je ligt te vervullen, vertrouw er dan op dat Ik je er doorheen zal slepen. Ik blijf altijd aan je zijde staan. Ik heb je nooit verlaten en Ik zal je nooit van zijn leven in de steek laten.